

ВИСНОВОК

наукового керівника щодо виконання
індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми
підготовки доктора філософії та роботи над дисертацією
Миргородського Станіслава Сергійовича
«Самоорганізація населення як механізм забезпечення стійкості
регіонального розвитку в умовах криз»,

яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань
28 – Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне
управління та адміністрування

Миргородський Станіслав Сергійович у 2022 році вступив до аспірантури
Харківського регіонального інституту державного управління Національної
академії державного управління при Президентові України. Навчальна складова
індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми підготовки
доктора філософії Миргородським С.С. виконана своєчасно та у повному обсязі.

Робота Миргородського С.С. над темою дисертації розпочалася з
визначення наступних завдань дисертаційного дослідження:

- дослідити теоретико-методологічні засади самоорганізації населення як соціального та управлінського феномену, систематизувати концептуальні підходи до її розуміння у контексті забезпечення стійкості регіонального розвитку;
- визначити сутність та структуру механізмів самоорганізації населення в умовах кризових ситуацій різного походження — природних, техногенних, воєнних та соціально-економічних;
- здійснити порівняльний аналіз зарубіжного досвіду використання потенціалу самоорганізації громад для забезпечення регіональної стійкості та визначити можливості його адаптації в Україні;
- розробити концептуальну модель взаємодії органів публічної влади та самоорганізованих громад у забезпеченні стійкості регіонального розвитку в умовах криз;
- обґрунтувати механізми публічного управління, спрямовані на підтримку та розвиток самоорганізаційного потенціалу населення на регіональному рівні;
- визначити пріоритетні напрями інституційного та нормативно-правового забезпечення самоорганізації населення як складової антикризового управління в регіонах України.

Усі визначені завдання дисертаційної роботи, які ставив перед собою

Миргородський С.С., виконані, та зроблені такі основні висновки.

Досліджено, що самоорганізація населення є одним із ключових ресурсів забезпечення стійкості регіонального розвитку в умовах криз, оскільки здатність громад до самостійної координації дій та мобілізації внутрішніх ресурсів суттєво підвищує резилієнтність територій до зовнішніх дестабілізуючих впливів. Встановлено, що в Україні повномасштабне воєнне вторгнення стало потужним каталізатором активізації самоорганізаційних процесів на всіх рівнях — від сусідських спільнот до регіональних волонтерських мереж, що відкриває нові можливості для інституціоналізації цього потенціалу в системі публічного управління.

Обґрунтовано, що ефективне використання самоорганізаційного потенціалу населення в антикризовому управлінні на регіональному рівні потребує цілеспрямованої підтримки з боку органів публічної влади, яка має поєднувати надання необхідних ресурсів та правових гарантій із збереженням автономії та ініціативності громад. Визначено, що надмірна формалізація та бюрократизація самоорганізаційних структур є суттєвим ризиком, здатним нівелювати їхні переваги перед традиційними управлінськими механізмами.

У результаті порівняльного аналізу зарубіжного досвіду сформульовано рекомендації щодо впровадження в Україні ефективних моделей підтримки самоорганізації населення, зокрема систем грантового фінансування громадських ініціатив, платформ координації між органами влади та самоорганізованими структурами, а також механізмів визнання та інтеграції волонтерської діяльності в регіональні антикризові плани. Особливу увагу приділено досвіду країн, які пережили збройні конфлікти або масштабні природні катастрофи.

Розроблено концептуальну модель взаємодії органів публічної влади та самоорганізованих громад у забезпеченні стійкості регіонального розвитку в умовах криз, яка базується на принципах субсидіарності, взаємодоповнюваності та адаптивного управління. Модель передбачає три режими взаємодії залежно від фази кризи: реактивний, стабілізаційний та відновлювальний, кожен з яких характеризується специфічним розподілом функцій між публічними органами та самоорганізованими структурами населення.

Працюючи над дисертацією, Миргородський С.С. проявив себе як зрілий дослідник, який має ґрунтовну теоретичну і методологічну підготовку, здатний самостійно формулювати та вирішувати складні наукові завдання. Варто відзначити високий рівень аналітичних здібностей здобувача, вміння працювати з великими масивами інформації, критично осмислювати наукові джерела та систематизувати емпіричні дані.

Здобувач продуктивно співпрацював з науковим керівником протягом

усього періоду навчання в аспірантурі. Здобувач постійно підвищував свій фаховий рівень, брав активну участь у наукових конференціях та семінарах, демонструючи глибоке розуміння проблематики дослідження та здатність аргументовано відстоювати власну позицію. У процесі роботи над дисертацією він виявив такі якості як цілеспрямованість, наполегливість, високу працездатність та відповідальність.

Дисертант безпосередньо брав участь у всіх етапах дослідження: здійснив ґрунтовний аналіз наукової літератури з теми дисертації, коректно сформулював мету та завдання, самостійно отримав, опрацював та узагальнив результати, аргументовано обґрунтував основні положення та висновки роботи. Усі наукові результати, представлені в дисертації, отримані особисто здобувачем.

Дисертаційна робота Миргородського С.С. є самостійним, цілісним і завершеним науковим дослідженням. Усі теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації ґрунтуються на власних дослідженнях автора. Основні результати дисертаційної роботи висвітлено у достатній кількості наукових публікацій у фахових виданнях та апробовано на міжнародних і всеукраїнських наукових конференціях.

Виходячи із зазначеного, вважаю, що наукова складова індивідуального плану роботи Миргородського Станіслава Сергійовича виконана повністю та на високому науково-теоретичному рівні.

Науковий керівник, завідувач
кафедри публічної політики ННІ
«Інститут державного управління»
Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна,
доктор наук з державного
управління, професор

Вячеслав ДЗЮНДЗЮК

